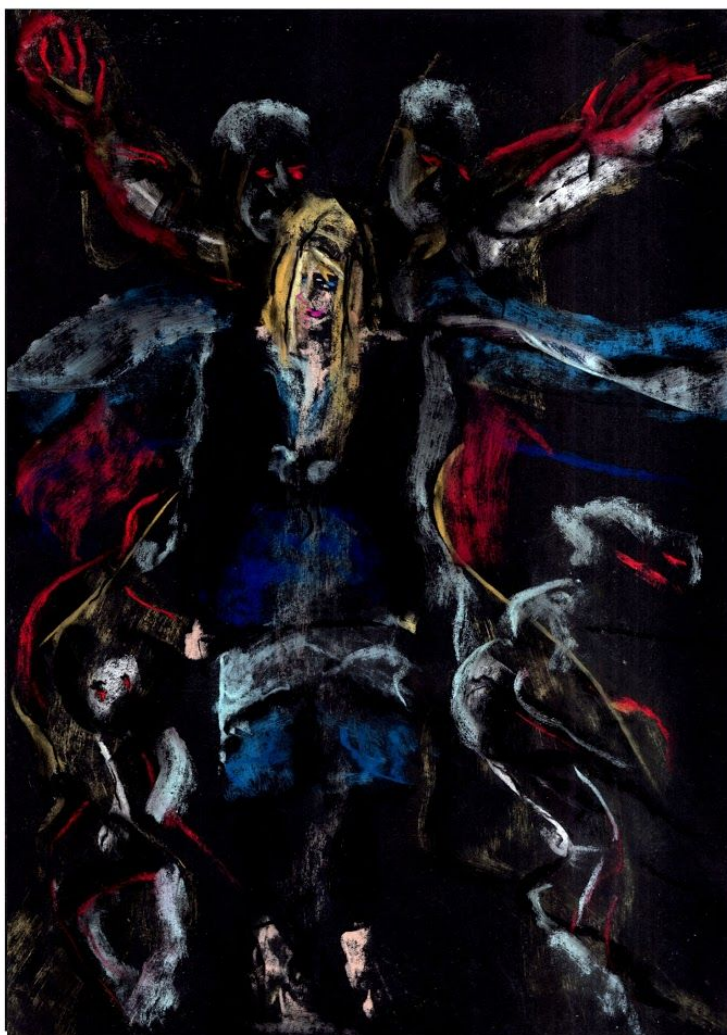

RADIO **KLEBNIKOV**

WEEKBLADEN #29

uitzending op 5/12/2020

koning van haar zuchten

Het Programma van de Vrije Lyriek

RADIO **KLEBNIKOV** WEEKBLADEN # 29

uitzending op 5/12/2020

*tekstverzameling vrijelijk te week gelegd , waaruit desgewenst de beschikbare stemmen op de
vermelde datum putten kunnen om zich ter aether te verheffen*

CC BY-NC-SA- Neue Kathedrale des erotischen Elends 2020

Lees Mij

- **RADIO KLEBNIKOV** selecteert zelf teksten uit wat er online verschijnt maar eenieder met toegang tot deze tekst mag en kan hier ook eigen teksten aanbieden (plakken, pasten) ter voorlezing
- opname in de 'RADIO KLEBNIKOV WEEKBLADEN' is voor een tekst geen garantie om voorgelezen te worden!
- geef voor elke tekst eerst de correcte **auteursnaam in kapitalen** (*dode dichters* mogen hun naam terug gewoon schrijven, oef...) op in **Kop 1** opmaak, gevolgd door de **titel** van de tekst (als die er is) in **Kop 2** - opmaak (als je niet weet hoe dat moet, raadpleeg dan [de handleiding](#) of probeer 's met tekenen misschien, ballet? yoga? wandelen helpt ook altijd...breien?)
- gelieve geen teksten in deze 'Lees Mij' -sectie te plakken!
- **RADIO KLEBNIKOV** behoudt zich het recht voor om de hier aangeboden teksten zonder enige verantwoording weerom te verwijderen (commerciële berichten, aanstootgevende nijdheden,...)
- als je wil dat er **info over jou** als auteur in de pdf nadien staat...kan je die d'r zelf bijzetten
- alle teksten zijn en blijven uiteraard eigendom van de vermelde auteurs en resorteren hier onder [Creative Commons CC BY-NC-SA licentie](#)
- door ons geselecteerde auteurs die hun teksten hier NIET wensen, kunnen die zelf weghalen vóór de uitzending (selecteer en knip). Mensen die hun teksten verwijderd wensen te zien uit het online beschikbare PDF-bestand na de uitzending, kunnen hun verlangen naar vergetelheid kenbaar maken bij dv via dirkvekemans@yahoo.com

Nicola Masciandaro

from 'SuddEntity'

My love is the lord of all | And your beloved? |
Mine if here I stand and fall | Now forever dead.

Heart hoarse from silent screaming | Raw and
torn inside | Eyes blurred from endless dreaming
| Of the life I died.

Reached out to remove the mask | Hand pulled
off my head | Thought of a question to ask |
Answer shot me dead.

N.K.d.e.E.

LAIS

CLXVIII

Asgrauw de bladeren, de bloemen
hun rot op aarde braken en takken
te kandelaren staan op de doemen
te wachten, de lijken, het inhakken
van woord in vlees. Nijdig zij tandakken.

Gelaatloos LAIS staat op het groeien
haar klemmen te plaats en haar boeien
strak rond vette enkels en de strot te slaan.

De vloek lacht schrikbarend in 't loeien
van rouw om zij die neerwaarts zijn gegaan.

CLXIX

Op het eindpunt van het stralen, waar licht
zichzelf verlaat, aan het raakpunt van haar
schijnen waar 't menselijk betrachten zwicht,
in zware stilte en het zwart is klaar:
afwezig van zichzelf bemint het haar.

Haar ogen zinken niet, haar lach klinkt klaar,
haar hand herhaalt 't gedachte als gebaar,
heer haar omkranst dat woordeloos gebaar
en alles haakt met alles in elkaar
en het ontdoet zich van het lijden daar.

CLXX

Nu in duizend ongedane daden
in klaarte oplicht al geheel het pad
met de uitgesponnen levensdraden
en niets nog wijst naar vrijheid die het had
verborgen in het draaien van het rad,
nu het haar git als licht ontvangen heeft
en er geen hoop meer in zijn duister leeft,
nu feit de nood opheft aan menig woord,
nu rust de spin gevangen in het web,
nu is zijn bede klaar bij haar verhoord.

CLXXI

Die liederen herinneren het eraan
dat het de zang vergeten is. Het wou
alleen LAIS die het bemint, want dat
is sluitsteen voor het duister van zijn wil,
besluit tot niets en van het niets de schil.

Haar blik verbrandt het, haar lijf is vuur,
haar lach is gong en slaat zijn laatste uur.
Tijd is sluier waarin zij slinks verdwijnt.

Dit schrijven heeft geen zin, geen zin heeft duur:
het blijft een iets tot zij erin verschijnt.

CLXXII

Op het oude pad van de afwezigheid
herkent het elke karteling, hoe zij
niet is waar het bestaat, hoe zij wegglijdt
van elke vastheid er omheen, hoe wij
niets zijn, volledig aan elkaar voorbij.
“O neem” zingt het, “mijn beide handen vast,
lieveling, voel hoe alles aan ons past
als ons in ons, rivier van het bestaan,
weg die weg is, water dat water wast,
vortex van 't in elkaar tot niets vergaan.”

CLXXIII

Ontsloten werd hen het schemerduister,
weldaad van de nacht die het licht ontziet.
Zij kleven in 't web van sier en luister,
zij zien elkaar, maar elkaars monden niet:
zo trilt het licht dat de woorden gebiedt.
Het heeft nu hier haar klaarste git ontvangen.
Hier kwam het om door 't zwart te verlangen,
daar was niets dan waanzin, nijd en beleid.
't Zal nu zijn hier aan het daar verhangen
en al haar schoonheid wordt vuur op hun spijt.

CLXXIV

Motten die elkander open wrijven
als harde diamanten in de nacht:
sterrenstof bekleedt de tere lijven
bij hun labeur dat niets van hier verwacht
maar van het duister wil de pure pracht.
Zij, als nacht zo nodeloos geboren,
zwart op zwart en in dat zwart verloren,
zijn licht dat om zichzelf verlegen zit
te bidden dat het duister wordt herboren
met diep in hen van elke pijn de pit.

A FACEBOOK SONG

i burn in love's hell where billions are driven
in circles without end, and they know it.

i pray to my love equally burning, beheaded and all.
she carries the faces whose names have been given.

a scary old porter hands down the sods
to poorly dressed dancers and hungry old men.

downward they go, into the tumbler, screaming
for mercy but mercy's in jersey giving a show.

now love's hell can be a shell
but here's what you see:

all of your faces and
all of your names
all have been written
in one single book
so one day for sure,
you'll end up with me.

SONG

i tear out my eyes
and i picture myself
in a wonderful dream.
i rise from the rot

and the green of decay
and i speak to the folk
thousand of sods
who have risen like me.

they've all lost their head
can't hear what i say
since thought was their burden
while rotting away.

i wake up from dreaming
there was nothing to say
i acknowledge my waking
there is nothing to say

it's a dream anyway.

EPILOOG

de lus trekt aan
en de blik was al bleek.
we draaien rondjes rond de rondjes en
elk dansen is met de koord
van de code gebonden.

het nagelbijten is het punt voorbij
van het de tanden zetten
in het wakke bot van de duim.

gezondheid is een driftig schrobben geworden
met het gel en zout op de open wonde
van het besmette lijf.

het huilen is het huilen van de blauwe
honger uit de broedmachine.

's zondags doen wij de rotonde
rond de rotonde,
rond de rotonde ...

en de stille kracht
van de lyriek
trilt als een speer
in
de nacht.

RADIO KLEBNIKOV 5/12/2020 @19u58

INHOUD

Lees Mij	3
Nicola Masciandaro	4
from 'SuddEntity'	4
N.K.d.e.E.	5
LAIS	5
CLXVIII	5
CLXIX	5
CLXX	6
CLXXI	6
CLXXII	6
CLXXIII	7
CLXXIV	7
SONG	9
EPILOOG	10
INHOUD	12

Radio Klebnikov

is het programma van de Vrije Lyriek
elke zaterdag van 18u tot 20u
op de Leuvense vrije radio **Radio Scorpio**
FM 106 of <http://radioscordio.be/luister.html>